

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	14XCdo/218/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206495
Dátum vydania rozhodnutia:	19.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206495.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/260/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/973/2013-120 z 24. februára 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 3C/260/2012-91 z 24. októbra 2013 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie voči rozsudku vo výške 20,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 14Co/973/2013-120 z 24. februára 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Ako nedôvodné posúdil námietky žalobkyne, že súd prvej inštancie svojvoľne rozšíril okruh úkonov podliehajúcich spoplatneniu, keďže poplatok sa platí len za podanie žaloby a nie aj za odvolanie. Argumentáciu žalobkyne s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/39/2007 vyhodnotil ako nesprávnu a zjavne účelovú s cieľom dosiahnuť neplatenie súdneho poplatku za odvolanie. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie, odvolací súd k tomu uviedol, že odôvodnenie je obsiahnuté v texte uznesenia, pričom nie je na závalu,

ak tento text nie je rozčlenený tak, že odôvodnenie sa nachádza v samostatnej časti pod označením „Odôvodnenie“. Obsahom odôvodnenia je konštatovanie, že ide o súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku v konkrétnej veci s uvedením položky Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa poplatok vyberá. Takéto odôvodnenie je primerané účelu, pre ktorý bolo uznesenie vydané a aj žalobkyni musel byť zrejmý dôvod jeho vydania, pretože ho sama vo svojom odvolaní identifikovala.

3. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalobkyne, že súdny poplatok jej nemal byť vyrubený, pretože žaloba bola podaná pred 1. októbrom 2012, teda v čase, keď bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdnych poplatkov. Odvolací súd poukázal na závery obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 4. augusta 2011, sp. zn. 8Sžf/37/2010 a ustanovenie § 17 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého sa poplatok za odvolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom. Tiež podľa prechodného ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch k úpravám účinným od 1. októbra 2012 platí, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď pri vyrubení súdneho poplatku za odvolacie konanie aplikoval položku č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti, teda v čase podania odvolania.

4. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 29. mája 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. §

237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.